

PERGAMENT IZ CHINONA

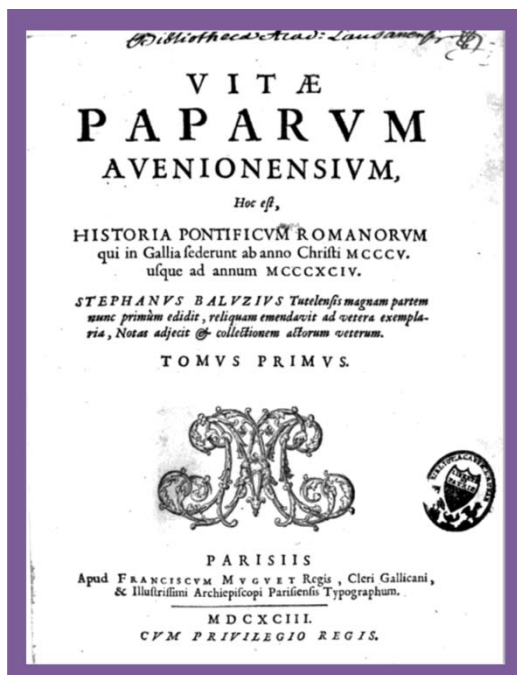
PROCESSUS CONTRA TEMPLARIUS

Pergament iz Chinona

Pergament iz Chinona (*The Chinon Parchment*) povijesni je dokument objavljen od **Étienne Baluze**¹ u „*Vitae Papparum Avenionensis*“ (Život Papa u Avignonu [Lives of the Popes of Avignon]), 1693. godine u Parizu.

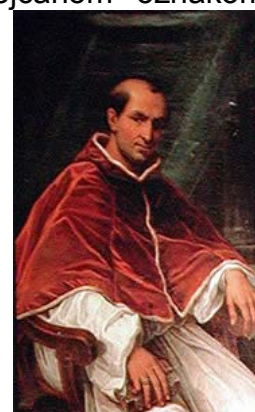

Étienne Baluze

Vitae Papparum Avenionensis

Nedavno je u svom radu poznata povjesničarka dr. **Barbara Frale** ustvrdila kako je **Papa Klement V**² potajno odriješio od grijeha Velikog meštra Jacques de Molaya i ostalo vodstvo Vitezova Templara od iznesenih optužbi tadašnje srednjovjekovne inkvizicije. Navedeni pergament datiran je između 17. i 20. kolovoza 1308. godine u francuskom dvorcu Chinon³. Punih 700 godina Vatikan je čuvao originalni dokument u svojoj riznici „**Archivum Arcis Armarium**“ pod brojčanom oznakom **D217** i originalnu kopiju navedenog dokumenta pod brojčanom oznakom **D218**.

Papa Klement V

Archivum Secretum Apostolicum Vaticanum
Archivum Arcis Armarium

homepage: http://asv.vatican.va/home_en.htm

THE PARCHMENT OF CHINON:
<http://asv.vatican.va/en/visit/doc/inform.htm>

¹ **Étienne Baluze** (24. 11. 1630. – 28. 07. 1718. godine), francuski znanstvenik i učenjak poznatiji kao Stephanus Baluzius. Rođen je u gradu Tulle gdje se i obrazovao, a pripadao je franjevačkom redu. Kao glavni tajnik Pierre de Marca, nadbiskupa od Toulouse, bio je izuzetno cijenjen, a nakon smrti Baluzea, nadbiskup de Marca naslijedio je sve njegove radove.

² **Papa Klement V**, papinstvo je započeo 05. lipnja 1305. godine od prethodnika Pape Benedikta XI, a završio 20. travnja 1314. godine, nakon čega ga je naslijedio Papa Ivan XXII. Papa Klement V, pravim imenom Raymond Bertrand de Got ili de Gouth, rođen je oko 1264. godine u Villandraut, Aquitaine. Ovoga papu se povijesno povezuje uz suzbijanje reda Templara i kao papu koji se preselio iz rimske kurije u Avignon iako u stvari on je premješten 1309. godine iz rimske kurije u Carpentras, nakon četverogodišnjeg boravka u Poitiers.

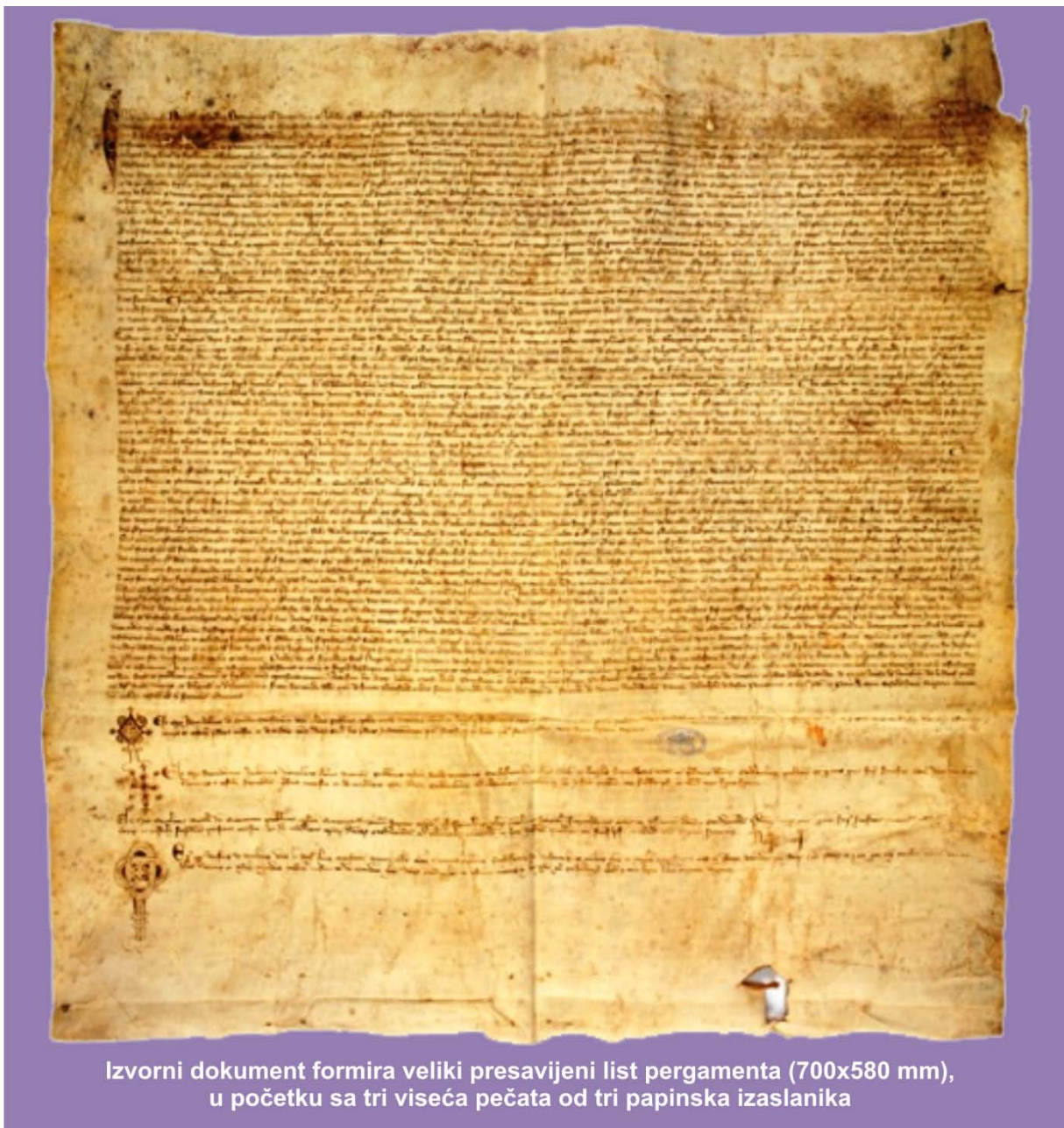
³ **Dvorac Chinon** - Mjesto na kojem se nalazi današnji dvorac Chinon krajem 4. stoljeća nalazio se galsko-rimski kastrum, a današnji dvorac prvi puta je bio utvrđen 945. godine kao uporište Theobald I. U 12. stoljeću dvorac se nalazio kao neovisan od francuskog kraljevstva u županiji Anjou, a bio je glavno prebivalište Henry II (Anžuvinskog kralja i kralja Engleske, 1154. godine). Dvorac Chinon se nalazi na strateškom mjestu na rijeci Vienne, neposredno prije ušća u rijeku Loire. Dvorac je uzdužno podijeljen u tri međusobno odvojena i bedemima ograđena dvorišta, svaki je odvojen dubokim jarkom. Najistočniji je poznat kao tvrđava Sv. Juraja, središnji se naziva De milieu ili Središnji zamak, a najzapadniji je poznat kao tvrđava Du Coudray.

**PERGAMENT IZ CHINONA I
KNJIGA: „PROCESSUS CONTRA TEMPLARIOS“**

Dvorac Chinon

Istražni postupak proveden je od papinskih predstavnika provjeravajući optuženike u dvorcu Chinon koji pripada biskupiji Tours. Navedeni pergament je stvoren ili datiran između 17. i 20. kolovoza 1308. godine. Prema tome dokumentu Papa Clement V, dao je upute kardinalu Berengarju od Presvetih Nereusa i Achileusa, kardinalu Stephanusu od Sv. Cyriaca u Thermisu i kardinalu Landolfu od Sv. Angel da sprovedu istragu nad optuženim Vitezovima Templarima.

Izvorni dokument formira veliki presavijeni list pergamenta (700x580 mm), u početku sa tri viseća pečata od tri papinska izaslanika

POVIJEST

Prema kardinalima:

„...izjaviti putem ovog službenog izvješća usmjereno prema svima koji će ga pročitati...onaj isti vladar Papa želi i namjerava u potpunosti znati cjelokupnu i nekompromitiranu istinu od čelnika navedenog Reda, imenom brat Jacques de Molay, Veliki Meštar Reda Vitezova Templara, brat Raymbaud de Caron, Zapovjednik provincije (Preceptor [of] the commandaries) Vitezova Templara u Outremeru, brat Hugo de Pérraud, Vrhovni zapovjednik Francuske (Preceptor of France), brat Geoffroy de Gonneville, Zapovjednik (Preceptor) od Aquitania i Poitou i Geoffroy de Charney, Zapovjednik (Preceptor) od Normandije, izričito naloženo i opunomoćeno prema njegovoj usmeno izrečenoj volji, ispravnom snagom i marljivošću razmotrili smo istinu ispitujući Velikog Meštra i gore navedene zapovjednike, jednog po jednog, pojedinačno, imajući javne bilježnike i vjerodostojne svjedoke.“

Jacques de Molay

Raymbaud de Caron bio je prvi ispitivan 17. kolovoza 1308. godine. Nakon ispitivanja kardinali su sukladno činjenicama odobrili održavanje grijeha:

„... poslije ove prisege, ovlašteno tijelo od svetog Pape izričito nam odobrava potrebu proširiti i ponizno pitati brata Raymbauda na formalno prihvaćanje od Crkve oprostjenja i održavanja grijeha od presude izopćenja kojim činom je bio izvrgnut imenovani, te ponovno njegovo uspostavljanje u jedinstvo Crkve, te vratiti ga u prijašnje stanje vjernosti zajednici i otajstvu, tj. sakramentima Crkve.“

Drugo ispitivani istoga dana bio je i Geoffroy de Charney. On je također bio oslobođen. Treći po redu toga dana bio je Geoffroy de Gonneville, te je i on oslobođen od svih optužaba i krivnje.

Dana 19. kolovoza 1308. godine, Hugo de Pérraud bio je četvrti ispitanik. On je isto tako kako i svi prije njega oslobođen od optužbi.

Veliki Meštar bio je ispitivan zadnji po redu i to 20. kolovoza 1308. godine. Kardinal, glavni ispitivač na kraju mu je dao održavanje i oprost od grijeha. U skladu sa dokumentom, svi ispitivači okrivljenika u rasponu od 17. do 20. kolovoza 1308. godine cijelo su vrijeme ispitivali uz prisutnost javnih bilježnika i vjerodostojnih svjedoka. Između optužaba bile su sodomija, poricanje boga, nedopušteno ljubljenje, pljuvanje svetoga križa i štovanje idola.

U samoj strukturi teksta detaljno se opisuje pojavljivanje okrivljenika pred sudom, zaklinjanje optuženika, optužba protiv okrivljenika i načini ispitivanja optuženika: U Moleyovom saslušavanju „Kada je pitan da li je zahtijevao te tražene stvari, nagradu, zahvalnost, korist, strahopoštovanje, mržnju ili uvjerenost u nešto drugo ili upotrebu sile ili strah od predstojećeg mučenja, on je odgovarao da to nije nikad tražio. Kada

je nakon svega upitan da li je on razumio predočeno ispitivanje ili mučenje, on im je odgovorio da nije.“

Nadalje u tekstu se detaljno odbacuje zahtjev za odrješenjem grijeha optuženika i udjeljivanje oproštaja od grijeha papinskih predstavnika pred svima nazočnim svjedocima. U ulomku odrješenja danom Molayu sukladno tome pročitati:

Nakon toga mi smo odlučili proširiti milosrđe oproštenja od grijeha za ta djela bratu Jacques de Molayu, Velikom Meštru navedenog reda koji oblikom i načinom opisuje gore porečene i našom nazočnošću opisane i od bilo kojeg drugog krivovjersva i zakletvom na svetog gospodina i Bibliju i ponizno tražimo odrješenje grijeha, te vratiti ga u prijašnje stanje vjernosti zajednici i otajstvu, tj. sakramentima Crkve.

dr. Barbara Frale

Analizirajući „Pergament iz Chinona“, **dr. Barbara Frale⁴** omogućeno je ustanoviti neke od tajnih templarskih inicijacijskih postupaka. Dok su trojici optuženih bila dopuštena pitanja o njihovim osjećajima tijekom inicijacije i optužaba za Križ i pljuvanja po raspelu, sve njihove priče su nekonzistentne. Geoffroy de Gonnevillle nije popustio tijekom upotreba pritisaka i optužaba za pljuvanja po raspelu. Unatoč tome Geoffroy de Gonnevillle priznao je kako mu je dopušteno naredbom, sugerirati poricanje križa kao test kuda će se osoba svrstati, ali to se smjelo dopustiti riječju, a ne dušom. Zbog toga Gordon Napier smatra kako je ovo negiranje križa u stvari bila samo vježba u koliko bi Templar bio uhvaćen od Saracena, te time si spasio život.

Sve postupci sodomije su porečeni, te kako nisu niti svjedočili sodomiji, a navedeni poljubac bio je dopušten dati ili primiti kao simbol tijekom templarske inicijacije.

Samo je Hugo de Pérraud izjavio kako je tijekom njegove inicijacije bilo izrečeno: „da se suzdržavaju od partnerstva sa ženama i iako oni nisu mogli obuzdavati njihove požude rečeno im je da se pridruže ostaloj braći u Redu. Osim toga samo je Hugo de Pérraud optužen za „glavu nekog idola“, u vlasništvu brata Peter Alemandina, Preceptora u Montpellieru, na osnovu čega su Templari optuženi za idol poklonstvo. Svi ostali spomenuti Templari u „Pergamentu iz Chinona“ nisu ispitivani zbog idol poklonstva.

Dodao je da su svi katolici, te da su bilo koji prekršaj protiv katoličke vjere u cijelosti ispovijedali Biskupu, zadana im je pokora i odobreno odrješenje od grijeha.

Pergament iz Chinona sam je pripremio Robert de Condet, svećenik u biskupiji Soissons i apostolski bilježnik. Apostolski javni bilježnici bili su Umberto Vercellani, Nicolo Nicolai de Benvenuto, Robert de Condet, and Master Amise d'Orléans le Ratif. Svjedoci u postupcima bili su brat Raymond, opat u Benediktinskom samostanu od Sv. Theofred, biskupiji Annecy, magistar Berard (Bernard?) de Boiano, arhiđakon od Troia, Raoul de Boset, ispovjednik i kanonik iz Pariza i Pierre de Soire, nadglednik iz Saint-Gaugery u Cambresis.

⁴ **Barbara Frale** povjesničarka koja radi u vatikanskim tajnim arhivima (Archivum Secretum Apostolicum Vaticanum Archivum Arcis Armarium), a specijalist je za Templare, križarske ratove, te povijest papa. Doktorirala je na Sveučilištu u Veneciji.

Nadalje prema dokumentu tri ostale kopije napravljene su u potpunosti i detaljno istovjetno od ostalih apostolskih javnih bilježnika, nadalje svi dokumenti su potpisani od svih sudionika i zapečaćeni.

3 Papinske Bule na „Pergamentu iz Chinona“

Prema dokumentu:

„...Njihove riječi i priznanja zapisana su na način koji su uključeni od strane bilježnika čija su imena niže navedena u prisustvu svjedoka navedenih u nastavku. Također nam je naređeno sastaviti službeno izvješće u ovom obliku ovjereno i zaštićeno našim pečatima.“

Kralj Philip IV od Francuske ili
„Filip lijepi“

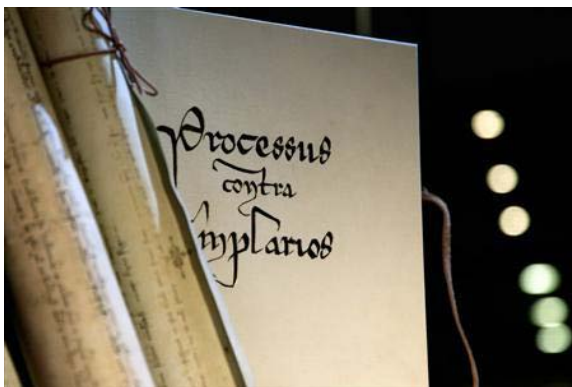
Pergament iz Chinona niti svojom detaljnom izvedbom od Pape nije uspio sačuvati Templare od intriga francuskog kralja Philip IV⁵, te utvrditi kako Red nije heretički i potvrditi njegovu sposobnost preustroja pod pokroviteljstvom Crkve. Međutim postalo je očigledno kako je Philip odlučio iskorijeniti Templarski red (i oduzeti njihovo značajno bogatstvo i imovinu unutar svoga kraljevstva), nakon čega Papa ostavlja Templare njihovoj sudbini. Izvan Francuske raspuštanje Reda ostvarilo se s daleko manje krvoprolića i preživjeli članovi Reda apsorbirani su unutar drugih vjerskih zajednica.

⁵ Kralj Philip IV od Francuske ili često nazivan „Filip lijepi“, rođen je u palači Fontainebleau u Seine-et-Marne 05.10.1285., a okrunjen je 06.01.1286. godine u francuskom gradu Remis, naslijedivši svoga oca Philipa III. Umro je u dobi od 46 godina 29. 11.1314. godine, bez muških nasljednika tako da njegovo prijestolje prelazi u ruke kuće Valois, a pokopan je u bazilici Saint Denis. Nasljeđuje ga Luj X. Njegov žestoki protivnik Bernard Saisset, biskup od Pamiersa, rekao je o njemu: "On nije ni čovjeka ni životinju. Bio je kip." Uz uništenje Templara pamt ga se i po preseljenju papinske rezidencije u Francuski grad Avinon.

Sjedište Pape Klementa V, u francuskom gradu Avignonu

KNJIGA: „Processus Contra Templarios“

Dana 25. listopada 2007. godine u Vatikanu u „Staroj sinodskoj vijećnici“ održana je prezentacija dvojezične (englesko-talijanske) knjige „Processus Contra Templarios“, koja je u stvari reprodukcija zapisa i vjerna kopija dokumenata sa suđenja Vitezovima Templarima.

Na svjetskoj i službenoj premijeri prisustvovali su visoki vatikanski velikodostojnici,

članovi diplomatskog zbora Svete stolice, akademici vatikanskog sveučilišta, kao i predstavnici vojske, politike, te profesionalna udruženja i institucije.

Godine istraživanja i organizacije, koje su se vodile u vatikanskim tajnim arhivima na izvornim materijalima, omogućili su objavljivanje knjige Processus Contra Templarios, sastavljene od ekskluzivnih i prethodno nedostupnih starih dokumenata sa suđenja vitezovima Templarima. Ovo predstavlja jedinstven projekt u svijetu, te je navedeni znanstveni rad publiciran u ograničenoj nakladi od 799

primjeraka, a svaki pojedinačno bio je pod nadzorom papinskih arhivarskih dužnosnika, a koji obuhvaća vjerne kopije načinjene od izvornih pergamenata čuvanih u tajnim arhivima uz nove i znanstveno-povijesno obrađene dokumente i zapisnike.

Na svim dokumentima izvršena je temeljita analiza originalnih pergamenata, a koristila se napredna tehnika poznata kao "Wood lamp", a koja omogućava oporavak dijelova teksta prethodno nedostupnih prijašnjim znanstvenicima, a sve sa ciljem kako bi se postiglo točnije i originalno čitanje dokumenata.

Ova publikacija posebno je vrednovana s obzirom na svoje dokumente i kritičke tekstove, koje pomažu baciti novo svjetlo na pontifikat i događaje koji su doveli do crkvenog oslobađanja svih optužbi, te poništenje optužaba za krivovjerje templarskog reda. Nadalje Papa Klement V obustavio je djelovanje templarskog reda, bez njegovog službenog raspuštanja, da bi na kraju dao odobrenje za ponovno vraćanje visokih templarskih dužnosnika natrag pod okrilje svete rimske crkvene zajednice.

Na kraju prezentacije profesorica Barbara Frale, povjesničarka za rani srednji vijek u vatikanskim tajnim arhivima, dala je izjavu: "Ovo je prekretnica o povijesti Templara, zbog činjenice da je vatican po prvi puta nakon 700 godina objavio službeni dokument o vitezovima Templarima, što je dalo pečat autoriteta na cijeli projekt".

Svaki od 799 primjerka knjige „Processus Contra Templarios“, vjerno reproduciranog „Pergamenta iz Chinona“, te uz ostale prateće povijesne dokumente sa suđenja vitezovima Templarima ima svoju početnu cijenu od 5900 € (\$ 8333).

VAŽNO

Prije otkrića Pergamenta iz Chinona, optužbe Pape Klementa V i Katoličke crkve prema Vitezovima Templarima bile su zabrinjavajuće.

Danas postoji nekoliko značajnih knjiga o Templarima koji obrađuju Pergament iz Chinona. Doktorica Barbara Frale prva je pronašla kopiju Pergamenta iz Chinona u Vatikanskim tajnim arhivama. Frale je svoja otkrića objavila u „Journal of Medieval History“, te napisala knjigu na temu „Il papato e il processo ai templari, 2004. godine.

